

Resolució 47/XI de validació del Decret llei 12/2023, de 10 de novembre, del Consell, de derogació de la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible (RE número 4.300), aprovada pel Ple de Les Corts Valencianes. [RP P-261/XI -30.11.2023]

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

D'acord amb el que s'estableix en l'article 96.1 del Reglament de Les Corts Valencianes, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de Les Corts Valencianes* de la Resolució 47/XI del Ple de Les Corts Valencianes, sobre la validació del Decret llei 12/2023, de 10 de novembre, del Consell, de derogació de la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible, i del text del mateix decret llei.

Palau de Les Corts Valencianes
30 de novembre de 2023

Llanos Massó Linares
President

PLE DE LES CORTS VALENCIANES

El Ple de Les Corts Valencianes, en la reunió realitzada el dia 30, una vegada debatut, d'acord amb l'article 141 del Reglament de Les Corts Valencianes, el Decret llei 12/2023, de 10 de novembre, del Consell, de derogació de la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible (RE número 4.300), ha adoptat la resolució següent, que, d'acord amb l'article 141.3.5è. del Reglament de Les Corts Valencianes, també ha de ser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

RESOLUCIÓ

El Ple de Les Corts Valencianes, d'acord amb el que estableixen els articles 44.4 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, 18.d i 58 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell, i l'article 141 del Reglament de Les Corts Valencianes, ha acordat validar el Decret llei 12/2023, de 10 de novembre, del Consell, de derogació de la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible (RE número 4.300).

Palau de Les Corts Valencianes
30 de novembre de 2023

Llanos Massó Linares
President

Víctor Soler Beneyto
Secretari primer

Decret llei 12/2023, de 10 de novembre, del Consell, de derogació de la llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible.

PREÀMBUL

I

En atenció a les competències atorgades per l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana a la Generalitat, amb la tramitació prèvia com a proposició de llei, es va aprovar la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible, l'objecte de la qual és la creació de l'impost valencià sobre estades turístiques (IVET), com un impost propi de la Generalitat Valenciana que grava la capacitat econòmica posada de manifest per la seua estada en determinats establiments turístics situats en el territori de la Comunitat Valenciana, impost que ha sigut popularment conegut com a «taxa turística». La llei fixa el seu objecte i finalitat, els elements de l'impost, així com les normes de gestió en règim d'autoliquidació i la competència sancionadora de l'Agència Tributària Valenciana, així com el recàrrec municipal voluntari.

Esta llei es va publicar el 19 de desembre de 2022 (DOGV núm. 9492) i de conformitat amb la seua disposició final tercera entrarà en vigor en el termini d'un any des de la seua publicació en el DOGV, moment a partir del qual els ajuntaments podrien decidir aplicar de manera voluntària el recàrrec establert en la disposició addicional primera.

II

S'ha de prendre en consideració que el turisme és un sector especialment afectat per la conjuntura, com ha quedat demostrat en la pandèmia i per la invasió d'Ucraïna per part de Rússia, que està produint un important impacte econòmic negatiu en l'economia europea i, per consegüent, a la Comunitat Valenciana. Este impacte s'està reflectint, especialment, en l'increment dels costos, principalment energètics per a tots els sectors d'activitat.

La Comunitat Valenciana es beneficia enormement del turisme, activitat amb gran repercussió en l'economia valenciana en termes de renda i ocupació, i destaca com a principal motor del sector serveis, que segons dades prèvies a la pandèmia provocada per la COVID-19, representava un 15,5 % sobre el total del PIB a la Comunitat Valenciana, així com un 15,9 % del total de l'ocupació en el nostre territori, segons dades facilitades per IMPACTUR.

No obstant això, la Comunitat Valenciana competix amb altres regions i destinacions turístiques a Espanya i a l'estranger. En particular, cal observar que altres comunitats autònomes a Espanya, com són Andalusia, Canàries o Múrcia, no apliquen una taxa turística similar. Això podria fer que la Comunitat Valenciana siga menys competitiva en comparació amb altres destins que no tenen esta càrrega addicional. Els turistes ja realitzen despeses per allotjament, menjars, activitats i transport durant la seua estada a la Comunitat Valenciana, que estiguen subjectes al pagament d'un impost addicional només augmentaria els costos per als visitants, la qual cosa podria fer que reconsideren la seua elecció de destí i quan el trien gasten menys recursos a la Comunitat.

Per tant, imposar una taxa turística podria dissuadir els visitants de triar esta regió com a destinació, la qual cosa podria portar com a conseqüència una disminució dels ingressos turístics i, en última instància, afectar negativament l'economia i l'ocupació.

La derogació normativa que introdueix el present decret llei respon a l'extraordinària i urgent necessitat de derogar la llei de creació de l'impost valencià sobre estades turístiques (IVET), amb anterioritat a la seua entrada en vigor el pròxim 19 de desembre de 2023.

Així mateix, queda justificada ja que el sector turístic ha d'enfrontar desafiaments addicionals derivats de la incertesa econòmica ocasionada per factors com són la inflació, l'augment dels costos de les matèries primeres i el conflicte a Ucraïna que afecten la capacitat de despesa dels viatgers i augmenten les despeses dels establiments turístics. L'augment dels costos, que inclou energia, transport, alimentació i salaris, impacta en els marges de benefici del sector, però augmentar les tarifes podria reduir la demanda i la facturació.

L'actual situació econòmica i geopolítica està afectant en gran manera la reorientació de les polítiques públiques dels diferents territoris de la Unió Europea, amb afeccions importants i sobrevingudes en la qualitat de vida de la ciutadania i la resiliència dels territoris. En este context, la Comunitat Valenciana per la seua fragilitat climàtica, la seua dependència energètica i la seua vocació econòmica oberta al mercat, la fan un territori altament vulnerable a estes dinàmiques globals. Per tot això, es considera que la creació d'este impost és inoportuna, innecessària i en la conjuntura econòmica actual, improcedent. Ha rebut una fèrria oposició per part del sector i d'altres agents de l'ecosistema turístic valencià pel seu efecte perjudicial en la comercialització internacional de les destinacions turístiques. Cal prendre en consideració que l'impost perjudicaria la competitivitat de l'allotjament reglat, disminuint el poder adquisitiu dels turistes i incidint també «negativament» en el compte de resultats de la resta de components de la indústria turística.

Hi ha altres arguments que motiven la derogació de la llei, com és la complexitat administrativa de la seua implementació, ja que requereix d'una infraestructura administrativa significativa per a recopilar i gestionar els ingressos. Així mateix, comporta generar costos addicionals i complicacions per a les empreses turístiques, que ja enfronten nombrosos desafiaments operatius.

Finalment, s'ha de ressaltar l'impacte negatiu en la imatge turística de la Comunitat Valenciana, ja que la percepció d'una regió turística pot veure's perjudicada per la implementació d'este impost. Els visitants podrien percebre-ho com un intent d'explotar la seua presència en lloc de donar-los la benvinguda, la qual cosa perjudicaria la reputació de la Comunitat Valenciana tant nacional com internacional. Este nou impost envia un missatge als mercats que no es correspon amb la realitat, perquè la Comunitat Valenciana ha de ser sinònim d'hospitalitat i de territori de 'turisme amigable', tal com es reflecteix en els principis establits en la Llei 15/2018, de 7 de juny, de turisme, oci i hospitalitat de la Comunitat Valenciana.

III

La jurisprudència del Tribunal Constitucional ha donat suport a l'aprovació de disposicions de caràcter socioeconòmic mitjançant l'instrument normatiu del real decret llei en aquells casos en els quals s'aprecie una motivació explícita i raonada de la necessitat i urgència de la mesura.

La necessitat de la norma s'ha afirmat en els casos de conjuntures econòmiques problemàtiques que exigixen una ràpida resposta. Així mateix, la urgència s'ha acceptat quan la dilació en el temps de l'adopció

de la mesura de què es tracte podria generar algun perjudici, com succeïx en el present supòsit, per la complexitat juridicoadministrativa de la seua entrada en vigor.

La justificació de la utilització de l'instrument del decret llei es basa igualment en una dilatada jurisprudència del Tribunal Constitucional que ha vinculat la utilització d'esta norma a la solució d'una situació concreta que, dins dels objectius de l'òrgan emissor, i per raons difícils de preveure, requerix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis.

Així mateix, cal preveure que correspon al Consell, en este tipus de normes, la realització d'un judici polític o d'oportunitat sobre la conjuntura i la motivació de la norma.

Com és preceptiu, cal assenyalar que este decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets i llibertats dels ciutadans regulats en el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general i que a la vista del que s'ha exposat concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat establides en l'article 44.4 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana com a pressupòsit habilitant per a recórrer a l'instrument jurídic del decret llei.

En el present cas hi ha una doble motivació que consta justificada en l'informe de la Direcció General de Turisme, en primer lloc per a evitar els perjudicis que suposaria l'entrada en vigor de la norma, evitant possibles efectes jurídics indesitjats i, en segon lloc, adoptant de manera immediata esta mesura per a evitar l'enorme impacte econòmic i social provocat per las citades circumstàncies en l'economia del sector, que poden veure's adicionalment agreujades pel conflicte a Israel.

Sobre aquest tema, la Sentència del Tribunal Constitucional número 35/2017, d'1 de març, repassa la doctrina existent en relació amb el significat del pressupost de la «extraordinària i urgent necessitat» per a dictar decrets llei, fent referència expressa a la facultat de dictar decrets llei en matèria tributària, assenyalant que «el Decret llei representa un instrument constitucionalment lícit, en tant que pertinent i adequat per a la consecució de la fi que justifica la legislació d'urgència, que no és un altre, segons tenim reiterat, que subvindre a «situacions concretes dels objectius governamentals que per raons difícils de preveure requerisquen una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis».

Continua esta mateixa Sentència apuntant que l'ús d'este instrument obliga els òrgans polítics a explicar la situació de «extraordinària i urgent necessitat» de manera «explícita i raonada», exigint també que «existisca una connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació definida que constitueix el pressupost habilitant i les mesures que en el Decret llei s'adopten (*STC 29/1982, FJ 3), de manera que estes últimes guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar (...)».

També assenjala el Tribunal Constitucional que «per a controlar la concurrència del pressupost habilitant del decret llei (l'«extraordinària i urgent necessitat»), cal analitzar dos elements: en primer lloc, els motius que, havent sigut tinguts en compte pel Govern en la seua aprovació, hagen sigut explicats d'una forma raonada (SSTC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 29 d'octubre, FJ 3; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4; 189/2005, de 7 de juliol, FJ 3; 329/2005, de 15 de desembre, FJ 5; 68/2007, de 28 de març, FJ 7, i 31/2011, de 17 de març, FJ 3), i, en segon lloc, l'existència d'una necessària connexió entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per a subvindre a esta».

Vistes les pautes generals fixades pel Tribunal Constitucional, i atesa la doble motivació indicada amb anterioritat, resulta oportuna també la cita de la Sentència del Tribunal Constitucional número 68/2007, de 28 de març, quan argumenta: «D'acord amb la doctrina exposada, com recordàvem en les Sentències citades, este Tribunal no va estimar contrària a l'art. 86.1 CE (RCL 1978, 2836) l'apreciació de la urgència feta pel Govern en casos de modificacions tributàries que afectaven les hisendes locals (STC 6/1983, de 4 de febrer [RTC 1983, 6]), de situació de risc de desestabilització de l'ordre financer (STC 111/1983, de 2 de desembre [RTC 1983, 111]), d'adopció de plans de reconversió industrial (STC 29/1986, de 20 de febrer [RTC 1986, 29]), de mesures de reforma administrativa adoptades després de l'arribada al poder d'un nou Govern (STC 60/1986, de 20 de maig [*RTC 1986, 60]), de modificacions normatives en relació amb la concessió d'autoritzacions per a instal·lació o trasllat d'empreses (STC 23/1993, de 21 de gener [RTC 1993, 23]), de mesures tributàries de sanejament del dèficit públic (STC 182/1997, de 28 d'octubre [RTC 1997, 182]) o, en fi, de necessitat d'estimular el mercat de l'automòbil (STC 137/2003, de 3 de juliol [RTC 2003, 137]). Com és fàcil comprovar, els Decrets llei jutjats en totes estes Sentències afectaven el que la STC 23/1993, de 21 de gener (RTC 1993, 23), F. 5, va denominar «conjuntures econòmiques problemàtiques» per al tractament de les quals el Decret llei representa un instrument constitucionalment lícit, en tant que pertinent i adequat per a la consecució de la fi que justifica la legislació d'urgència, que no és un altre, segons tenim reiterat, que subvindre a «situacions concretes dels objectius governamentals que per raons difícils de preveure requerisquen una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis» (SSTC 6/1983, de 4 de febrer [RTC 1983, 6], F. 5; 11/2002, de 17 de gener [RTC 2002, 11], F. 4; i 137/2003, de 3 de juliol [RTC 2003, 137], F. 3).

Amb el present decret llei es compleixen totes les exigències plasmades en la doctrina del Tribunal Constitucional, en explicitar-se els motius que porten al Consell a promoure la derogació de la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible; i en existir una clara connexió entre la situació d'urgència i la mesura concreta adoptada per a subvindre a esta.

Com s'ha vingut explicant, de no ser derogada amb caràcter d'urgència, La Llei 7/2022 entrarà en vigor el pròxim 19 de desembre de 2023, generant perjudicis immediats i efectes jurídics indesitjats; obligant les administracions afectades a implementar mesures de caràcter administratiu i a dotar-se de mitjans, obligant també a les empreses del sector a adaptar-se, amb les consegüents complicacions de gestió i costos addicionals.

A més, com també s'ha assenyalat, la implementació de la taxa turística generarà una deterioració i un impacte immediat i negatiu en la imatge de la Comunitat Valenciana, que es veurà perjudicada en competir amb altres destinacions turístiques, la qual cosa pot afectar la demanda, a la facturació, a l'ocupació...; i tot això en un moment d'incertesa econòmica, en el qual la inflació i altres factors als quals s'ha fet referència incideixen clarament en la demanda turística i en les empreses del sector.

A la vista de l'anterior, es pot assegurar que hi ha una connexió directa entre la urgència definida i la mesura concreta adoptada, aprovació del Decret llei, tenint en compte que l'àmbit al qual afecta requereix una intervenció immediata. La regulació que s'incorpora contribuirà a generar certesa a la ciutadania i propiciarà seguretat a tots els operadors jurídics inclosos dins d'este rellevant sector; seguretat jurídica que, com és sabut, constituïx un dels pilars fonamentals sobre els quals es fonamenta l'ordenament jurídic constitucional. Totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció de la present norma, hi ha a més la necessària connexió entre la situació d'urgència exposada i les mesura concreta adoptada.

IV

La Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, en l'article 49.1.12a atribueix a la Generalitat Valenciana la competència exclusiva sobre turisme. El Decret 10/2023, de 19 de juliol, del president de la Generalitat, pel qual es determinen el nombre i la denominació de les conselleries, i les seues atribucions, assigna les competències en matèria de turisme a la Conselleria d'Innovació, Indústria, Comerç i Turisme. El Decret 137/2023, de 10 d'agost, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de la conselleria detalla les competències de la Secretària Autònoma de Turisme i la Direcció General de Turisme.

Esta norma s'articula sobre els principis de necessitat, eficàcia, eficiència, proporcionalitat, seguretat jurídica i transparència prevista en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En virtut dels principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, este decret llei es justifica per raons d'interés general, ja que pretén protegir el teixit productiu i evitar un impacte estructural sobre l'economia. Quant al principi de transparència, i atés que es tracta d'un decret llei promogut per raons d'extraordinària urgència de caràcter econòmic i social, s'ha prescindit en la seua elaboració del tràmit de consulta, audiència i informació pública, d'acord amb el que es disposa en l'article 133, apartat 4, de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Tot això sense perjudici que el text normatiu serà remès al Consell Valencià del Turisme perquè en prenga coneixement.

Amb la finalitat de garantir el principi de seguretat jurídica, este decret llei és coherent amb l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea.

En la tramitació del decret llei, s'ha seguit el procediment establert i s'han emés els informes preceptius, i s'han de destacar el de l'Advocacia General de la Generalitat, el de la Conselleria d'Hisenda, Economia i Administració Pública i el de la Intervenció General.

En virtut d'això, en exercici de la facultat concedida per l'article 44.4 de l'Estatut d'Autonomia i, de conformitat amb el que estableix l'article 58 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de govern valencià, d'acord amb les competències atribuïdes pel Decret 10/2023, de 19 de juliol, del president de la Generalitat, pel qual es determinen el nombre i la denominació de les conselleries, i les seues atribucions a proposta de la consellera d'Innovació, Indústria, Comerç i Turisme, amb la deliberació prèvia del Consell en la seua sessió de 10 de novembre de 2023,

DECRETE

Article únic. *Derogació de la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible*

Queda derogada la Llei 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única. *Incidència pressupostària*

La implementació i posterior desenvolupament d'este decret llei no podrà tindre cap incidència en la dotació de tots i cadascun dels capítols de despesa assignada a la conselleria competent per raó de la matèria.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. *Derogació normativa*

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que es preveu en el present decret llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. *Habilitació per al desenvolupament reglamentari*

El Consell podrà dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desenvolupament, execució i compliment del que es disposa en el present decret llei.

Segona. *Entrada en vigor*

El present decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 10 de novembre de 2023

El president de la Generalitat
Carlos Mazón Guixot

La consellera d'Innovació, Indústria, Comerç i Turisme
Nuria Montes De Diego